

שעורה שבת

עם הראש ישיבה שליט"א

יהיא לאור על ידי מוסדות היכל הקודש בנשיאות מוריני ראש הישיבה שליט"א

גליזן 40

פרשת מטו"מ

כ"ז תמוז

שנת ה'תשפ"ג

השעה תשע יש רגע אחד שאז כביכול השם מתרגז, ואם מקללים מישהו בשנייה הזאת הוא נהיה מקולל, ויש סימן מתי היא הרגע הזאת, כשהתרנגולת מרימה רגל אחת והכתר שלה נהיה בצבע לבן, אז היא הרגע שיכולים לקלל וההוא נשאר מקולל, אז הוא יקנה תרנגולת ויסתכל על התרנגולת ובאותה רגע הוא יקלל את השכן הכותי, וכך הוא יפטר ממנו.

וכך הוא עשה, הוא קנה תרנגולת והוא כבר חיכה שיהיה השעה שש, למעשה הוא נרדם והוא התעורר רק אחרי השעה תשע, ואז הוא אמר שהשם לא רוצה שהוא יקלל את השכן".

הראש ישיבה סיים את הסיפור ואמר: "למה אני מספר את זה? כי יוחנן (אחד האורחים שהשתתף שם בסעודה) חושב כבר מתחילת השנה 'עוד מעט כבר מגיע שבועות, ואני ההיה בקריה על שבועות, ויגיע שבועות בבוקר, והולכים להגיד אהבה רבה, והולכים לבכות ולהתחנן כל כך חזק ולפעול על כל השנה, אה... עכשיו כבר שבועות, והוא כבר בקריה, והוא רדום... אבל אנחנו שיש לנו את העצות ואת השכל של רבינו הקדוש יודעים שלא צריכים לחכות עד לשבועות בשנה הבא כדי להתחנן ולפעול, אפשר כל יום ללכת להתבודדות ולפעול את הכול מה שרוצים".

והוסיף הראש ישיבה: "כתוב מצדיקים, שסגולה לקבלת אמונה, לבקש בשביעי של פסח ב- 'ואמונה כל זאת' שיהיה לנו אמונה, והראש ישיבה סיפר: "לפני שהתקרבותי הייתי ממתין לדקה הזאת שהולכים כבר להגיד ואמונה כל זאת כדי שאני יוכל

החתן יוסי זינגר מספר: אני מודה להשם יתברך שזכיתי עוד פעם להשתתף בסעודה עם הראש ישיבה שליט"א ביום השני של חג השבועות תשפ"ג בקרית ברסלב. אני אנסה להיזכר בכמה פרטים ולשתפם עם אנשי שלומינו.

ובאותו הזדמנות אני רוצה לבקש מהחברים היקרים שלי, בבקשת 'אל תמנע טוב מבעליו' אם זכיתם להשתתף בסעודה עם הראש ישיבה, בבקשה תעלו את זה על הכתב ותשלחו את זה לגליון של קרית ברסלב, כדי שעוד יהודים יוכלו להחיות את עצמם ולקחת מהעצות איך להתנהג בבית.

בדרך חזרה מבית הכנסת שאל אותי הראש ישיבה: "אתה מתכוון לשלוח את הסעודה לגליון? אם כן, אתה יכול לבוא אלי לסעודה", נהייתי מאוד לשמוע שהראש ישיבה מחשיב את כתיבת הסעודה. הבן של הראש ישיבה שאל: אם היום אוכלים עוד פעם סעודה חלבית? אמר לו הראש ישיבה: שלא, והוא התחיל להשתולל שהוא מאוד רוצה עוד מהגלידות החלביות, {הייתי מאוד סקרן איך הראש ישיבה יגיב, אם במקרה כזה צריך לתת לו}, והראש ישיבה אמר לו שהוא יוכל לקבל במוצאי יום טוב.

הסעודה התחילה מאוד יפה, עשו קידוש, נטלו ידיים והגישו את הדגים.

הראש ישיבה קרא לכל הילדים ואמר להם שהולכים לספר סיפור: "להצדיק הקדוש רבי יהושע בן לוי היה שכן כותי, (הראש ישיבה הסביר, שכותי זה כמו יהודי חילוני, הם אומרים שהם מאמינים רק בתורה שבכתב, אבל לא בתורה שבעל פה) ובכל הזדמנות הוא היה מאוד מציק לר' יהושע בן לוי, ור' יהושע בן לוי רצה להיפטר ממנו, והוא חשב הרי כתוב בגמרא שבין השעה שש לבין

להתחנן ולפעול שיהיה לי אמונה, ותמיד הייתי חולם ב'אמונה כל זאת' ואחר כך כשתפשתי שזה כבר עבר, הייתי צריך לחכות עד לשנה הבאה בשביעי של פסח בלילה ב- 'אמונה כל זאת'... עכשיו אחרי שהתקרבתי כבר לא קורה שאני מפסיד את ה'אמונה כל זאת', כי אני יכול לדבר אל השם מתי שאני רוצה ואיפה שאני רוצה".

הראש ישיבה קרא לבנו יוסף ואמר לו, שהתנא רבי יוסף אמר: "תכינו לי בשר עגל טוב, כי אם לא אותו יום, אם לא אותו יום שנתנו בו את התורה לישראל, 'כמה יוסף איכה בשוקא', כמה ז'עק, ז'ו וז'מי יש ברחוב"...

הראש ישיבה שאל מי יכול לתאר את עצמו איך שהוא היה נראה אם הוא היה גוי, כל הילדים התחילו לספר את מה שהם היו עושים אם הם היו גויים, וזה היה מאוד מעניין.

אחד הבנים שאל את הראש ישיבה: מה אני הייתי עושה אם הייתי גוי? והראש ישיבה ענה לו: "היית עומד כל יום ראשון על הרחוב עם מערכת גדולה של רמקולים עם באסים, ומבריק את הגלגלים של המכונית שלך"...

לילד שני אמר הראש ישיבה: "ביום ראשון היית נוסע כל היום עם המכסח דשא והיית נשרף מהשמש"...

והראש ישיבה סיפר: "בהתחלה כשפתחו את הקריה הרבה אברכים קנו מכסחי דשא, ואני אמרתי להם, 'בשביל מה אתה צריך לכסח את הדשא בשמש? תן את זה לגוי שיכסח לך את הדשא בכמה דולר!' למעשה אני רואה שאף אחד כבר לא משתמש עם זה"...

הראש ישיבה המשיך: "שאחד האברכים של הקריה היה מכסח את הדשא לאנשים, אחרי תקופה

לא צריכים לחכות

עד לשבועות בשנה

הבא כדי להתחנן

ולפעול, אפשר

כל יום ללכת

להתבודדות ולפעול

את הכל מה שרוצים

הוא בא להגיד לי שאין לו כבר כוח לזה, הוא רוצה לשבת וללמוד בבית המדרש, שאלתי אותו מאיפה יהיה לך פרנסה? והוא ענה לי 'השם יעזור', מאז כבר עברה יותר משנה והוא עדיין יושב בבית המדרש יושב ולומד לבד בהבוקר עד הלילה!" והראש ישיבה מאוד הפליא את זה.

נכנסו בשיחה על לחתן בזול, והראש ישיבה התחיל לשאול אברכים כמה עלה להם השטריימל, והראש ישיבה אמר להם: "לשטריימלך החדשים הגדולים והיקרים, אין להם שום טעם, ובוודאי לא בקהילה כאן, זה סתם לקרוע כסף על שטריימל?! הילדים שלי - שלמה ואלחנן - קנו שטריימל באלף דולר, וזה מלא טעם, ומלא חן, אולי בגלל שהם הילדים שלי אני נוגע בדבר... אבל זה מלא חן".

באמצע הסעודה ראה הראש ישיבה שהוא נשאר על יד השולחן לבד בלי הילדים, כי כל הילדים הלכו לשחק מחוץ לסלון, הכריז הראש ישיבה: "הולכים לספר סיפור!" לאט לאט חזרו הילדים לשולחן, והראש ישיבה שאל אותם: "שנספר סיפור קצר או סיפור ארוך?" וכולם צעקו שהם רוצים סיפור ארוך, והראש ישיבה שאל אותם: "שמח או מפחיד?" והם ענו שהם רוצים מפחיד, והראש ישיבה התחיל לספר: דוד המלך היה מאוד דבוק אל השם יתברך, ותמיד הוא חשב מהשם יתברך.

פעם הוא הלך בדרך. מלך לא הולך אף פעם לבד, תמיד הולכים אתו משרתים כדי לשמור על המלך, אבל באמצע הוא היה צריך ללכת לשירותים,

כן מקשיב!" אז הראש ישיבה המשיך לספר: "כשהשם יתברך רצה לתת את התורה ליהודים, הלך המלאך קודם אל כל העמים ושאל אותם אם הם רוצים את התורה, כשהמלאך הגיע אל הערבים ושאל אותם אם הם רוצים את התורה, הם שאלו מה כתוב בתורה, ענה המלאך שכתוב בתורה שאסור לעשות עבירות, והם אמרו שהם לא רוצים את התורה, רק הם יותר רוצים לעשות עבירות. כי הערבים הם העם הכי מלוכלך, הם מראים את עצמם כמו צנועים הם עוטפים את כל הגוף עם סמרטוטים וסדינים חוץ מהעיניים, אבל באמת הם העם הכי מלוכלך.

אחד הילדים נדנד להראש ישיבה שיגיד בדיחות, אמר הראש ישיבה שהוא הולך להגיד רק בדיחה אחת: יהודי חזר אל ביתו וסיפר לאשתו את החדשות הטובות שעכשיו הוא חסך שלש דולר, איך? כי הוא רצה לקחת את האוטובוס מבורו פארק לווייליאמסבורג, והוא התחיל לרוץ אחרי האוטובוס ולא השיג אותו, ואחרי שעתיים שהוא רץ אחרי האוטובוס הוא מצא את עצמו שהגיע כבר לווייליאמסבורג, ובכך הוא חסך את השלש דולר שהוא היה צריך לשלם לאוטובוס, אמרה לו אשתו: "כל כך חבל, אם היית רץ אחרי מונית היית חוסך שלושים דולר!"...

אחד הילדים אמר לראש ישיבה שיש לו חידה שהוא רוצה לשאול את הראש ישיבה, והראש ישיבה אמר לו שישאל את החידה.

הוא התחיל להגיד שאחד רצה לקנות רכב שעולה חמש מאות דולר, מיד קטע אותו הראש ישיבה: "אני לא מבין בדברים עמוקים כאלו, אני לא מבין בזה, אני יהודי פשוט, אני אומר משניות..." אז הילד אמר לראש ישיבה שזה לא חידה עמוקה, והראש ישיבה הקשיב לו בסבלנות.

והוא המשיך לספר: אחד לווה מההורים שלו חמש מאות דולר כדי לקנות רכב, וכשהוא הגיע למוכר הרכבים הוא אמר לו שיש עכשיו מבצע והרכב עולה רק ארבע מאות וחמישים דולר, הוא קנה את הרכב, עכשיו נשאר לו עודף חמישים דולר בכיס, והוא הלך ומילא דלק ברכב בשלושים דולר, נשאר לו בכיס עשרים דולר, ואז הוא חושב לעצמו 'יש לי עשרים

וכשהולכים לשירותים אף אחד לא בא אתו, והוא נכנס לבד למערה, ופתאום הוא רואה את שאול המלך יושן על הריצפה, בלי חיילים, והוא היה יכול להרוג אותו בקלות, ובכל זאת הוא לא הרג אותו.

עוד סיפר הראש ישיבה: שאול המלך שלח פעם את החיילים שלו להרוג את דוד המלך, אשתו של דוד ראתה את החיילים מתקדמים לכיוון הבית שלה, והבינה מיד את מה שהם רוצים, והיא אמרה לדוד המלך שיברח מאחורי הבית, ואחר כך היא הלכה אל המיטה של דוד והניחה מתחת לשמיכה המון סמרטוטים כדי שיראה כאילו אחד יושן שם. וכשהחיילים נכנסו ושאלו איפה דוד המלך, היא ענתה תשאלו את אבא שלי (דוד המלך היה חתן אצל שאול המלך) מה לעשות כי דוד לא מרגיש טוב, ואולי אפשר להביא אותו עם המיטה, כי היא רצתה למשוך את הזמן ולעקב את החיילים כדי שיהיה לדוד מספיק זמן לברוח.

אחר כך קרא שאול לבת שלו ושאל אותה למה רימת אותי, והיא ענתה שדוד עשה את זה, ואין לה שום קשר לזה, וכך ניצל דוד המלך ונשאר בחיים.

אחר כך שאל אותם הראש ישיבה: "אתם רוצים לשמוע עוד סיפור מפחיד?" כמובן שכולם ענו כן, והראש ישיבה התחיל לספר: "היה פעם שני שותפים יהודי וערבי שהיו שותפים בעסק, פעם קרה שהיהודי היה בביתו של שותפו הערבי, ונהיה כבר מאוחר והם סיכמו שהיהודי יישאר לישון בבית של הערבי.

באמצע הלילה הוא רואה פתאום בחלום את אבא שלו, שאומר לו: 'הערבי רוצה להרוג אותך, תברח מהר מהמיטה', הוא התעורר מיד ובנשימה אחת הוא ברח מהמיטה והתחבא בשירותים. פתאום הוא שומע איך הערבי מתקרב ושר לעצמו (הראש ישיבה חיקה איך הערבים שרים) ובפעם אחת הוא פתח את הדלת ונתן צעקה: "אללה אכבר!" (כל הילדים עמדו מהופנטים עם פה פתוח...) והוא התחיל לדקור עם סכין לתוך המיטה של היהודי. הערבי חשב שהיהודי מת כבר, והוא יצא מהחדר, והיהודי נמלט דרך החלון."

והראש ישיבה שאל: "מי רוצה לשמוע עוד סיפור?" והילדים היו עסוקים בתוך עצמם ולא ענו, אמר הראש ישיבה: אף אחד לא שומע אותי..." וכולם צעקו: אני

להנהיג את המוסדות שלהם ולגייס כסף, אבל בפנים שכל המלמדים ישמעו את החיזוק של רבינו למלמדים, וכך אפשר להחדיר בילדים עוד בעודם צעירים, אמונה, אמונה, אמונה. ואם זה יצא לפועל תבוא הגאולה!" והראש ישיבה הוסיף: "עומדים כבר על הדרך!"...

אחר כך הגיעו לסעודה שני אורחים חשובים. מרדכי לייב טירנוער ושמואל אייזיק פערל, והראש ישיבה פנה לשמואל אייזיק: "רבינו אמר לתלמידו שמואל אייזיק: 'שמואל אייזיק, בגלל קצת דם חם תפסיד את העולם הזה ואת העולם הבא? תן אנחה, ותוציא את זה החוצה!'".

מרדכי לייב רצה לשבת על יד השולחן, והראש ישיבה אמר לו: "מרדכי לייב רשאי לעלות לסעודה רק אם הוא שר את השיר 'מנאן ומאן', והוא שר את כל השיר, והראש ישיבה נהנה מאוד והראש ישיבה אמר שזה ניגון מאוד יפה.

הכניסו את הקרחונים, והראש ישיבה התחיל לחלק לילדים הקטנים, באמצע אמר ילד אחד: "אני אוהב קרח אדום", התחיל הראש ישיבה לצחוק ואמר: "קרחונים לא אוהבים, קרחונים אוכלים, את השם יתברך אוהבים!"...

אחר כך שרו 'קרוץ מחומר' כמה פעמים ברצף, וזה היה מאוד יפה.

אני מודה להשם יתברך על הסעודה היפה, ואני מודה להשם יתברך שאני יכול לשתף קצת את קוראי הגליון, ואני מקווה שנהניתם.

וכך אפשר

להחדיר בילדים

עוד בעודם

צעירים, אמונה,

אמונה, אמונה.

ואם זה יצא

לפועל תבוא

הגאולה!

דולר בכיס, אני אתחיל מעכשיו להחזיר חובות' הוא נתן עשר דולר לאביו ועשר דולר לאימו, אז הוא נשאר חייב מאתיים וארבעים דולר לאביו ועוד מאתיים וארבעים דולר לאימו, עכשיו יש לו עוד שלושים דולר שהוא הוציא על הדלק, ביחד זה מגיע לחמש מאות ועשר דולר?!... נולדו עוד עשר דולר...

נענה הראש ישיבה: "את זה עושים כל הגנבים, כך הם מוציאים כסף מאנשים, הם עושים ניירות ומסמכים כמו הסיפור הזה, והאנשים מתפתים מזה, כי רואים בבירור שהחשבון תואם, נולדים כאן עוד עשר דולר..."

הראש ישיבה סיפר שבוויליאמסבורג ובבורו פארק קרו לאחרונה סיפורים כאלו, אחד גנב כסף מאנשים על ידי שהוא הציג להם מסמכים מזויפים, ואנשים השקיעו שם סכומים עצומים, ובסוף הוא גנב להם את הכול. מוהרא"ש היה אומר תמיד, אסור לסמוך על אנשים.

שנים מהאורחים שהשתתפו בסעודה, הם מלמדים במוסדות אחרים, לא בתלמוד תורה של ברסלב והראש ישיבה שוחח על מה שהולך אצלם בתלמוד תורה, והראש ישיבה שאל אותם אם הם שומעים את השיחות שנאמרות למלמדים בקול ברסלב, כמובן שהם אנו, שכן, ושזה מה שנותן להם את כל הכוח והחיות לכל היום.

והראש ישיבה אמר להם: "יש לי שאיפה שכל המלמדים, מכל המוסדות, מכל העולם, יאזינו להשיחות למלמדים בקול ברסלב, וכך יכולים להחזיר את כל העולם אל השם יתברך, שכל האדמו"רים ימשיכו